

Ügyvédi tevékenységen kívüli vétkes magatartás

Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság
Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Ügyvédi Kamarai Fegyelmi Tanácsa
5000 Szolnok, Arany János u. 16.
Telefon/fax: 56/375-704
e-mail: kamara@uk-szolnok.hu

Ügyszám: DRFB-19/2019/II.(P.11/2018)

A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Ügyvédi Kamarai Fegyelmi Tanácsa Dr. *Név* ügyvéd ellen 2019. február 22. napján felfüggesztett eljárás folytatását elrendeli és 2020. május 18. napján tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A fegyelmi tanács megállapítja, hogy

Dr. *Név* KASZ száma:
irodájának székhelye:

eljárás alá vont ügyvéd (a *Név* Ügyvédi Iroda tagja) nem követett el fegyelmi vétséget, ezért a fegyelmi eljárást

m e g s z ü n t e t i .

Az eljárás során felmerült költséget a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Ügyvédi Kamara viseli.

A határozat ellen annak kézbesítésétől számított 15 napon belül a fegyelmi biztos az elsőfokú fegyelmi tanácsnál benyújtott, de az Országos Fegyelmi Bizottságnak (1054 Budapest, Szalay u. 7.) címzett fellebbezéssel élhet, az eljárás alá vont ügyvéd a határozat kézbesítésétől számított 15 napon belül tárgyalás tartását kérheti. Ha az eljárás alá vont ügyvéd tárgyalás tartását kéri, a tárgyaláson kívül hozott határozat hatályát veszti és az elsőfokú fegyelmi tanács elnöke tárgyalást tűz ki.

I n d o k o l á s

I.

Az eljárás alá vont személyi körülményeire vonatkozó adatok: *dátum* napja óta tagja a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Ügyvédi Kamarának, a Dr. *Név* Ügyvédi Iroda tagja. Korábbi fegyelmi eljárás:

1. P..... sz. alatt *Név* panaszbejelentésére indult eljárásban a fegyelmi tanács 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget állapított meg, 60.000,-Ft átalányköltség megfizetésére kötelezte. Jogerős: 2016.11.22. napján.
2. sz. alatt *Név* panaszbejelentésére indult eljárást a fegyelmi tanács felfüggesztette folyamatban lévő magánvádas büntetőeljárásban a büntető eljárás jogerős befejezéséig.

3. sz. alatt *Név* panaszbejelentésére indult eljárásban fegyelmi tanács 8 rb. szándékos fegyelmi vétséget állapított meg, 150.000,-Ft. pénzbírság valamint 80.000,- Ft átalányköltség megfizetésére kötelezte. Jogerős: 2020. március 5. napján.

II.

Bejelentő (a továbbiakban: bejelentő) 2018. augusztus 8. napján panasszal fordult a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Ügyvédi Kamara elnökéhez az eljárás alá vont ügyvéd ellen fegyelmi eljárás lefolytatása érdekében. A bejelentő a bejelentéssel egyidejűleg magánvádas büntetőeljárást kezdeményezett a Járásbíróság előtt, azonban elfogultság miatt az eljárás lefolytatására a Járásbíróság került kijelölésre.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Ügyvédi Kamara elnöke 2018. augusztus 15. napján az előzetes vizsgálatot elrendelte, erről értesítette a bejelentőt és az eljárás alá vont ügyvédet, utóbbit felhívta igazoló nyilatkozata megtételére. Az eljárás alá vont ügyvéd a felhívásra 2018. szeptember 29. napján érdemi nyilatkozatot tett. A fegyelmi főmegbízott (a továbbiakban: fegyelmi biztos) a bejelentő panasza alapján az előzetes vizsgálatot lefolytatta és 2018. november 12. napján a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Ügyvédi Kamara elnöke elé terjesztette az összefoglaló jelentést, amelyben javasolta a fegyelmi eljárás megindítását, egyidejűleg kérte az eljárás felfüggesztését a büntetőeljárás jogerős befejezéséig.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Ügyvédi Kamara elnöke 2018. november 12. napján elrendelte a fegyelmi eljárást és az iratokat megküldte a fegyelmi bizottság elnökének. 2019. január 11. napján a fegyelmi bizottság elnöke a fegyelmi tárgyalás lefolytatására kijelölte az eljáró fegyelmi tanácsot. A bejelentő 2019. január 29. napján a panaszát kiegészítette.

A fegyelmi tanács 2019. február 22. napjára tárgyalást tűzött ki, majd elrendelte a fegyelmi eljárás felfüggesztését a büntetőeljárás jogerős befejezéséig.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi tanács részére 2020. március 2. napján küldte meg a Járásbíróság végzését. A Járásbíróság *szám* alatt 2020. január 29. napján meghozott végzésével az eljárás alá vont ügyvéd vádattal szemben rágalalmazás vétsége – Btk. 226. §. (2.) bek. b) pont – miatt folyamatban lévő büntető eljárást megszüntette.

III.

Tényállás:

A fegyelmi tanács a lefolytatott bizonyítás, valamint a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiakat állapította meg:

Az eljárás alá vont ügyvéd egy ismerősével a Facebookon folytatott magánbeszélgetése során a bejelentőt a következő jelzőkkel illette: „kurva”, „velejéig rothadt”, „születésileg gyári hibás”, „lelki nyomoronc”, „rohadék”, „rohadt senkiházi ribanc”, „céda”, „hazug ordas ribanc”.

A bejelentő az általa rágalalmazás miatt kezdeményezett magánvádas büntetőeljárásban a 2020. január 29. napjára kitűzött folytatólagos tárgyaláson a vádat ejtette az eljárás alá vont ügyvéddel szemben. Akként nyilatkozott, hogy nem kéri az eljárás további folytatását és a terhelt felelősségre vonását sem. Az eljárást megszüntető végzés 2020. évi január 29. napján jogerőre emelkedett.

IV.

A bejelentő panaszában előadta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a személyét illetően számos valótlan és gyalázkodó hangvételű, a becsület csorbítására alkalmas bejegyzést tett a Facebookon és szóban, amelyet mások is észlelhettek. Álláspontja szerint egy ügyvéd a magánéletében sem viselkedhet így, nem nyilvánulhat meg ilyen alpári módon, még ha élettársak voltak, akkor sem, mert ez az ügyvédi hivatásra is súlyosan negatív hatással van és az ügyvédségre rossz fényt vet. Előadta továbbá, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ügyfeleit következetesen nem az irodájában, hanem nyilvános helyeken fogadja, amely miatt az ügyfelek kellemetlenül érzik magukat és sérülhet az ügyvédi titok is. A bejelentése kiegészítésében előadta, hogy az eljárás alá vont ügyvédet megbízta a cége felszámolásával és a cég bankszámlájának megszüntetésével is, amely iránt az eljárás alá vont ügyvéd nem intézkedett és a megbízás során átadott iratokat sem adta vissza.

Az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét tagadta, az előzetes vizsgálat során és a bejelentő által csatolt iratok áttekintése alapján úgy nyilatkozott, hogy a bizonyítékok nem támasztják alá a panaszban foglalt állításokat. Határozottan kijelentette, hogy semmilyen nyilvános internetes vagy egyéb fórumon nem tett közzé, illetőleg nem osztott meg a bejelentő személyét vagy jogait sértő vagy veszélyeztető tartalmat. A bejelentő panaszához mellékelt iratok alkalmatlanok a fegyelmi eljárás megindításához. Előadta, hogy a magánéletet és az ügyvédi tevékenységet mindig különválasztotta, így a bejelentő (bár nem voltak élettársak, a néhány hónapos kapcsolatuk alatt) a munkavégzési gyakorlatába sem nyerhetett soha bepillantást, továbbá a 21. század az ügyvédi tevékenység gyakorlása során megköveteli, hogy a mozgásukban korlátozott ügyfeleit az otthonukban keresse fel.

A fegyelmi biztos 2020. április 16. napján végindítványt tett, figyelemmel a Járásbíróság számú végzésére indítványozta a fegyelmi eljárás megszüntetését.

A fegyelmi biztos indítványa alapos.

A fegyelmi tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd a kifogásolt kijelentéseivel **nem követett el fegyelmi vétséget.**

Tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a kifogásolt kijelentéseit nem ügyvédként és ügyvédi tevékenysége gyakorlása során, hanem azon kívül, egy magánbeszélgetés közben tette, jelen esetben egy ügyvédi tevékenységen kívüli magatartást kell elbírálni.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 107. § szerint „*fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha ... b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyeztet.*” Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat 1.1. pontja szerint „*ez a szabályzat – az ügyvédi tevékenységről szóló törvényben meghatározott magatartási szabályokon túl – meghatározza ... b) a 13. pontban azokat az elvárásokat, amelyek súlyos megsértése akkor képez fegyelmi vétséget, ha az az ügyvédségbe vetett közbizalom megingatására, vagy az ügyvédi hivatás méltóságának megsértésére alkalmas.*”

Az alkalmazandó fenti jogi normák szerint az ügyvédi tevékenységen kívüli vétkezes magatartások fegyelmi vétségnek akkor minősülnek, ha azok az ügyvédekkel szemben támasztott etikai elvárásokat kirívóan sértik, az ügyvédi hivatás tekintélyéből eredően az ügyvédektől elvárt magasabb magatartási mércétől súlyosan eltérnek és amelyek egyúttal az

üggyvédségbe vetett közbizalom megsértését, az ügyvédi hivatás méltóságának, tekintélyének veszélyeztetését eredményezhetik.

A fegyelmi tanács álláspontja szerint nem objektíve, hanem a konkrét eset összes körülményének és az előzményeknek, az adott kijelentéshez vezető okoknak a figyelembevételével kell azt megállapítani, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartása lényegesen eltért-e tőle mint ügyvéd foglalkozású és hivatású magánembertől általánosságban elvárt magatartástól, ekképpen az adott esetben alkalmas volt-e egyáltalán az ügyvéd (és rajta keresztül az egész ügyvédség) tekintélyének kedvezőtlen megítélésére.

A kifogásolt kijelentések ugyan valóban sértő jellegűek és alkalmasak lehetnek a bejelentő becsületének csorbítására, azonban nem hagyható figyelmen kívül, hogy a kijelentések megmaradtak az eljárás alá vont ügyvéd magánszférájában: az eljárás alá vont ügyvéd egy korábbi (a bejelentő szerint élettársi) kapcsolatát minősítette egy magánbeszélgetésben (amelyet egy vele szoros kapcsolatban álló személlyel folytatott) és szűk körben (nincs semmilyen adat arra vonatkozóan, hogy a beszélgetés bárki más által megismerhetővé vált vagy nyilvánosságra került volna). A kifogásolt kijelentések a nyilatkozattétel körülményei miatt sem alkalmasak az ügyvédi hivatás tekintélyének csorbítására, hiszen az előzmények ismeretében nyilvánvaló, hogy sem a bejelentő, sem a magánbeszélgetés másik résztvevője (aki nem mellesleg egy folyamatban lévő másik fegyelmi eljárásban szintén panaszt tett az eljárás alá vont ügyvéddel szemben) nem a kifogásolt nyilatkozatok alapján fog véleményt alkotni az ügyvédekről és az ügyvédi hivatásról. A fegyelmi tanács álláspontja szerint az ügyvédi kar társadalmi megítélését a kifogásolt kijelentések akkor sem befolyásolnák, ha azok szélesebb körben válnának ismertté, hiszen abból a nyilvánosság legfeljebb az eljárás alá vont ügyvéd személyeskedő magatartását minősítené és nem az egész ügyvédi társadalmat.

A fentiekre tekintettel a bejelentő által megjelölt személyek tanúkénti meghallgatása szükségtelen volt, de amúgy is kétséges azok érdektelensége, hiszen nyilvánvaló, hogy valamennyien a bejelentő vagy az eljárás alá vont ügyvéd rokoni vagy szűkebb baráti körébe tartoznak. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a bejelentő a büntetőeljárásban a vádat maga ejtette, így ez is arra enged következtetni, hogy a cselekményt legalábbis megbocsájthatta.

Megjegyzi továbbá a fegyelmi tanács, hogy a bejelentő állításán túlmenően semmilyen adat nem áll rendelkezésre annak alátámasztására, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ügyfeleit nem az irodájában fogadja (erre vonatkozóan a bizonyítás felvétele nyilvánvalóan nem lehetséges), az ügyvédi titok esetleges sérelmét kizárólag a sérelmet szenvedett személyek kifogásolhatnák, a bejelentő cégével kapcsolatos megbízást, illetve az iratok állítólagos visszatartását pedig semmilyen adat nem támasztotta alá (a bejelentő által becsatolt üzenetváltás az okirati bizonyítás minimális követelményeinek sem felel meg).

V.

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MÜK szabályzat (FESZ) 1.4. pontja kimondja, hogy a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy az enyhébben bírálendő el.

A jelen ügy elbírálásának alapjául szolgáló magatartás 2018. augusztus hónapban történt. Az elkövetés elbírálásakor az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) és az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III.26.) MŰK Szabályzat volt hatályban, így azok rendelkezéseit kellett alkalmazni.

Tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd terhére szándékos vagy gondatlan szabályszegés nem állapítható meg, ezért a fegyelmi tanács az Üttv. 131. § (3) bekezdés b) pontja alapján – figyelemmel az Üttv. 127. § (1) bekezdésében foglaltakra – a fegyelmi eljárást fegyelmi vétség hiányában megszüntette.

A FESZ 40.6 pontja alapján a felmerült és az eljárás alá vont személyre át nem hárítható költségeket az eljárás alá vont személyt a fegyelmi vétség elkövetésekor nyilvántartó kamara viseli.

A fegyelmi tanács határozata elleni jogorvoslatot az Üttv. 127. § (3) bekezdése teszi lehetővé.

Szolnok, 2020. május 18.

a Fegyelmi Tanács tagja

a Fegyelmi Tanács elnöke

a Fegyelmi Tanács tagja

A határozat 2020. június 20. napján jogerős.